

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นเวลา ๘๒ ปีแล้ว ที่ได้มีการตราพระราชบัญญัติระเบียบราชการบริหารแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๔๗๖ และกำหนดให้เทศบาลเป็นองค์กรบริหารรูปหนึ่งของราชการบริหารส่วนท้องถิ่น และมีการตราพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. ๒๔๗๖ ขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายฉบับแรกว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารปกครองตนเองของเทศบาล พ.ศ. ๒๔๗๘ ได้มีการจัดตั้งเทศบาลเป็นครั้งแรก ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. ๒๔๗๖ โดยการยกฐานะสุขาภิบาลที่มีอยู่เดิม ๓๕ แห่งขึ้นเป็นเทศบาล และได้มีการปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวอยู่เป็นระยะ เช่น ในปี พ.ศ. ๒๔๘๑ และ พ.ศ. ๒๔๘๓, พ.ศ. ๒๔๙๖ ได้มีการตราพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ขึ้นใช้แทนกฎหมายเก่าทั้งหมด และได้มีการใช้กฎหมาย พ.ร.บ.เทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ต่อมา ได้มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับบทบัญญัติหมวดว่าด้วยการปกครองท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อมาใน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้มีการปรับปรุงแก้ไข พ.ร.บ.เทศบาล (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๒^๑

เทศบาลถือได้ว่าเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นในระดับเทศบาล นับเป็นรูปแบบการบริหารจัดการในระบอบประชาธิปไตยอย่างหนึ่ง เทศบาลเป็นหน่วยงานหนึ่งที่ต้องจัดการดูแลทุกข์สุขของประชาชน เทศบาลเป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากรูปแบบหนึ่ง ดังนั้น สารสำคัญประการหนึ่งของเทศบาลก็คือ การบริหารกิจการในท้องถิ่นที่เปิดโอกาสให้กับประชาชนในเขตเทศบาลเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานได้

^๑ พระปิยวัฒน์ ปิยสีโล, “การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ของเทศบาลเมืองแพร่ จังหวัดแพร่”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔), หน้า ๑-๒.

จุดมุ่งหมายสำคัญในการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นก็เพื่อต้องการให้ประชาชนในท้องถิ่นต่างๆ ได้มีโอกาสเรียนรู้และทำความเข้าใจหลักการของการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งทางตรงและทางอ้อม องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเทศบาลถือได้ว่าเป็นที่แพร่หลาย และเป็นที่รู้จักของประชาชนมากที่สุดในบรรดารูปแบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบต่างๆ ถ้าหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารที่ดีมีประสิทธิภาพ สามารถเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาทั้งทางเศรษฐกิจ และสังคมย่อมมีส่วนส่งเสริมความเจริญมั่นคงแก่ท้องถิ่นและส่วนรวมของประเทศในที่สุด โดยรูปแบบการปกครองคล้ายกับรูปแบบรัฐสภา (Parliamentary System) กล่าวคือ มีสภาเทศบาล ทำหน้าที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ตลอดจนควบคุมการทำงานของฝ่ายบริหารและคณะเทศมนตรีที่คัดเลือกมาจากสมาชิกสภาเทศบาล ฝ่ายที่มีเสียงข้างมาก ทำหน้าที่เป็นผู้บริหาร ตลอดจนกำหนดนโยบายและควบคุมดูแลการบริหารงานของเทศบาลให้เป็นไปตามนโยบายของฝ่ายบริหาร หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ สภาเทศบาลทำหน้าที่คล้ายสภาผู้แทนราษฎร และคณะเทศมนตรีทำหน้าที่เหมือนกับคณะรัฐมนตรีในระดับประเทศนั่นเอง^๒

เทศบาลตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับเมืองขนาดเล็ก โดยทั่วไปเทศบาลตำบลมีฐานะเดิมเป็นสุขาภิบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) การจัดตั้งเทศบาลตำบลกระทำโดยประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะท้องถิ่นขึ้นเป็นเทศบาลตำบลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ เทศบาลตำบลมีนายกเทศมนตรีคนหนึ่งทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายบริหารและสภาเทศบาลซึ่งประกอบด้วยสมาชิก จำนวน ๑๒ คน ที่ราษฎรในเขตเทศบาลเลือกตั้งมาทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติ นายกเทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของราษฎรเขตเทศบาล

เทศบาลตำบลมีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยและความสะอาด สร้างและบำรุงถนนและท่าเรือดับเพลิงและกู้ภัย จัดการศึกษา ให้บริการสาธารณสุข สังคมสงเคราะห์ และรักษาวัฒนธรรมอันดีในท้องถิ่น นอกจากนี้ยังอาจจัดให้มีสาธารณูปโภคและสาธารณูปการอื่น ๆ ได้ตามสมควร^๓

ในปัจจุบัน การบริหารมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ศาสตร์และศิลป์ในการบริหารจัดการอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เนื่องจากในปัจจุบันเป็นระบบทุนนิยมและวัตถุนิยมที่เข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้การดำเนินการบริหารวัด ตกอยู่ในกระแสอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การบริหารงานมีองค์ประกอบสำคัญ

^๒ พระครูสุนทรวิวัฒน์ วีรธมโม (มีนุสรณ์), “การบริหารงานเทศบาลตำบลตามหลักสาราณียธรรม ๖ : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี”, **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓), หน้า ๑.

^๓ วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. **เทศบาลตำบล**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://th.wikipedia.org/wiki/เทศบาลตำบล> [๔กค. ๒๕๕๖].

ที่นักบริหารงานควรคำนึง เพื่อให้การบริหารงานประสบความสำเร็จประกอบไปด้วย เงิน (money) วัตถุดิบ (materials) เครื่องจักรหรืออุปกรณ์ (machine or equipment) และแรงงานหรือคน (man) องค์ความรู้ในการบริหารงาน ในยุคต้น ๆ ของการพัฒนาการบริหารงานสมัยใหม่ จะคิดถึงองค์ประกอบสำคัญดังกล่าวเพื่อพิจารณากำหนดเป้าหมายขององค์กร ว่าจะมีทิศทางหรือแนวทางในการบริหารองค์กรอย่างไร

ต่อมามีการพัฒนาระบบการบริหารงาน เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงขององค์กรตามโลกาภิวัตน์ที่มีการแข่งขันสูง จึงมีการสร้างระบบการบริหารที่เน้นคนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งปรับปรุงและพัฒนากระบวนการบริหารสมัยใหม่ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่หลากหลายขึ้น จึงได้มีแนวคิดในการบริหารคนหรือทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรของตน เพื่อความสำเร็จ โดยให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีสมัยใหม่หรือนวัตกรรมใหม่ๆ ที่เข้ามาสนับสนุนการบริหารงานขององค์กรการที่จะทำให้การบริหารมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล คือการดำเนินการให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว คุ่มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด จำเป็นต้องมีการศึกษาเรียนรู้บุคลิกลักษณะ ความเชื่อ ค่านิยมและพฤติกรรมที่เอื้อประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน ทำให้การบริหารประสบความสำเร็จตามเป้าหมายหรือเป็นไปตามวัตถุประสงค์^๔

เทศบาลตำบลท่าพ้อ ในมุมมองของผู้วิจัย ถือว่ายังเป็นองค์กรที่ยังขาดประสิทธิภาพในการทำงานที่ชัดเจน และผู้วิจัยมีความมุ่งมั่นที่ต้องการจะทราบถึงกระบวนการทำงานของเทศบาลว่ามีประสิทธิภาพในการบริหารงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของนำหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้

ผู้วิจัยจึงได้นำหลักอิทธิบาทมาประยุกต์ใช้สำหรับการบริหารงานของเทศบาลตำบลท่าพ้อ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร เพื่อให้การบริหารงานของเทศบาลตำบลท่าพ้อ มีการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นและเกิดการร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับประชาชนในการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากหลักอิทธิบาทเป็นหลักธรรมที่ทำให้เจริญก้าวหน้า ดังนั้นจึงทำการประยุกต์ใช้กับเทศบาลตำบลท่าพ้อ เพื่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองของประชาชนและหน่วยงานภาครัฐคือเทศบาลตำบลท่าพ้อ

จากเหตุผลและสภาพปัญหาต่าง ๆ ที่พัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วจึงทำให้ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการศึกษา เรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารงานตามหลักอิทธิบาท ๔ ของเทศบาลตำบลท่าพ้อ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดและให้ประชาชนอยู่ดีมีสุข ภายใต้ระบบราชการยุคใหม่ สาธารณูปโภค

^๔ ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒, (กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คพับลิเคชันส์, ๒๕๔๖), หน้า ๑๐๕๙.

ครอบคลุม และเพิ่มความสะดวกรสบายแก่ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท่าผอ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาในเรื่องนี้

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการบริหารงานตามหลักอิทธิบาทธรรมของเทศบาลตำบลท่าผอ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพการบริหารงานตามหลักอิทธิบาท ๔ ของเทศบาลตำบลท่าผอ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารงานตามหลักอิทธิบาทธรรมของเทศบาลตำบลท่าผอ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑ ประสิทธิภาพการบริหารงานตามหลักอิทธิบาทธรรมของเทศบาลตำบลท่าผอ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตรว่าเป็นอย่างไร

๑.๓.๒ เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพการบริหารงานตามหลักอิทธิบาทธรรมของเทศบาลตำบลท่าผอ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

๑.๓.๓ ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารงานตามหลักอิทธิบาทธรรมของเทศบาลตำบลท่าผอ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร เป็นอย่างไร

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการศึกษา ประสิทธิภาพการบริหารงานตามอิทธิบาท ๔ ของเทศบาลตำบลท่าผอ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร ผู้ศึกษากำหนดขอบเขตเนื้อหาโดยสังเคราะห์จากหลักธรรมอิทธิบาท ๔ ซึ่งได้แก่ ๑) ฉันทะ คือ การพอใจในการทำงาน ๒) วิริยะ คือความเพียรขยันหมั่นประกอบสิ่งนั้นด้วยความพยายาม ๓) จิตตะ คือ ความคิดตั้งจิตในสิ่งที่ทำ และทำสิ่งนั้นด้วยความคิด ๔) วิมังสา คือ ความไตร่ตรอง ใช้ปัญญาพิจารณาเหตุผลที่แท้จริง

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ประสิทธิภาพการบริหารงานตามหลักอิทธิธรรมของเทศบาลตำบลท่าพ้อ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร โดยผู้ศึกษาสังเคราะห์จากหลักธรรมอิทธิบาท ๔ ซึ่งได้แก่ ๑) ฉันทะ คือ การพอใจในการทำงาน ๒) วิริยะ คือ ความเพียรขยันหมั่นประกอบสิ่งนั้นด้วยความพยายาม ๓) จิตตะ คือ ความคิดตั้งจิตในสิ่งที่ทำ และทำสิ่งนั้นด้วยความคิด ๔) วิมังสา คือ ความไตร่ตรอง ใช้ปัญญาพิจารณาเหตุผลที่แท้จริง

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

๑. ประชากร (Population) ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลของเทศบาลตำบลท่าพ้ออำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร ซึ่งมีประชากรทั้งหมด จำนวน ๓,๔๑๙ คน^๕

๒. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ผู้ทำวิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน ๗ รูปหรือคน

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ เทศบาลตำบลท่าพ้อ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร

๑.๔.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ดำเนินการศึกษาตั้งแต่เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึงเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ รวมเป็นระยะเวลา ๖ เดือน

๑.๕ สมมุติฐานการวิจัย

๑.๕.๑ ประชาชน ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการบริหารงานตามหลักอิทธิบาทธรรมของเทศบาลตำบลท่าพ้อ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร แตกต่างกัน

๑.๕.๒ ประชาชน ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการบริหารงานตามหลักอิทธิบาทธรรมของเทศบาลตำบลท่าพ้อ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร แตกต่างกัน

^๕ เทศบาลตำบลท่าพ้อสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.talor.com/system/showdata.asp?TID=135> [๒๓ ส.ค. ๒๕๕๘].

๑.๕.๓ ประชาชน ที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการบริหารงานตามหลักอิทธิบาทธรรมของเทศบาลตำบลท่าพ้อ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร แตกต่าง

กัน

๑.๕.๔ ประชาชน ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการบริหารงานของเทศบาลตำบลท่าพ้อ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร ตามหลักอิทธิบาท ๔ แตกต่างกัน

๑.๕.๕ ประชาชน ที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการบริหารงานของเทศบาลตำบลท่าพ้อ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร ตามหลักอิทธิบาท ๔ แตกต่างกัน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

๑.๖.๑ ประสิทธิภาพ หมายถึง การใช้ทรัพยากรในการดำเนินการใดๆ ก็ตามโดยมีสิ่งมุ่งหวังถึงผลสำเร็จ และผลสำเร็จนั้นได้มาโดยการใช้ทรัพยากรน้อยที่สุด และการดำเนินการเป็นไปอย่างประหยัด ไม่ว่าจะเป็นระยะเวลา ทรัพยากร แรงงาน รวมทั้งสิ่งต่างๆ ที่ต้องใช้ในการดำเนินการนั้นๆ ให้เป็นผลสำเร็จ และถูกต้อง

๑.๖.๒ การบริหารงาน หมายถึง การดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานใดๆ ของหน่วยงานของรัฐและ/หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับคน สิ่งของ และหน่วยงานในการวิจัยครั้งนี้หมายถึงการบริหารงานของเทศบาลตำบลท่าพ้อ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร

๑.๖.๓ อิทธิบาทธรรม หมายถึง คุณธรรมที่นำไปสู่ความสำเร็จแห่งผลที่มุ่งหมายมี ๔ อย่างคือ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ และวิมังสา

ฉันทะ หมายถึง ความพอใจ คือ ความพอใจในสิ่งที่ตนมีซึ่งถือว่าดีที่สุดแล้วเพื่อใช้เป็นกำลังใจสำหรับเรื่องอื่นๆ ต่อไป

วิริยะ หมายถึง ความเพียร คือ ความเพียรพยายามที่จะกระทำการงานอย่างต่อเนื่องไม่ขาดตอนเพื่อผลสำเร็จในระยะยาวการมีวิริยะจึงหมายถึงการมีความกล้าหาญร่วมด้วย

จิตตะ หมายถึง ความคิด คือ การไม่ทอดทิ้งสิ่งนั้นไปจากความรู้สึกของตัวเองทำสิ่งซึ่งเป็นวัตถุประสงค์นั้นให้เด่นชัดอยู่ในใจเสมอรวมถึงการมีสมาธิอยู่ด้วย

วิมังสา หมายถึง ความไตร่ตรอง หรือทดลองคือหมั่นใช้ปัญญาพิจารณาใคร่ครวญตรวจตราหาเหตุผลและตรวจสอบข้อสงสัยหย่อนในสิ่งที่ทำนั้นมีการวางแผนวัตถุประสงค์วิธีแก้ไขปรับปรุงเป็นต้น

๑.๖.๔ เทศบาล หมายถึง การปกครองท้องถิ่นแบบระบบการปกครองที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการกระจายอำนาจทางการปกครองของรัฐและโดยนัยนี้จะเกิดมืองค์การทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้นๆองค์กรนี้ถูกจัดตั้งและควบคุมโดยรัฐบาลแต่มีอำนาจในการ

กำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเองได้ ในที่นี้คือ เทศบาลตำบลท่าฝ่อ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ทำให้ทราบประสิทธิภาพการบริหารงานตามหลักอิทธิบาทธรรมของเทศบาล ตำบลท่าฝ่อ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร

๑.๗.๒ ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพการบริหารงานตามหลักอิทธิบาทธรรมของเทศบาลตำบลท่าฝ่อ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

๑.๗.๓ ทำให้ทราบแนวทางและข้อเสนอแนะปัญหาการบริหารงานตามหลักอิทธิบาทธรรมของเทศบาลท่าฝ่อ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร

๑.๗.๔ ผลที่ได้รับจากการวิจัยจะเป็นข้อมูลสำหรับการพัฒนาประสิทธิภาพของเทศบาล ตำบลท่าฝ่อ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร และเทศบาลอื่นๆ ต่อไป